

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tiistai The Western Workmen's Publ. Society'n kustantamana.

Tilaushinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR

Box 99, Astoria, Ore.
Entered as second-class matter July 16th, 1911, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75 — 6 months \$1.00
IN CANADA:
One year \$2.00 — 6 months \$1.15

Toimitus:

HELMI MATTSOIN

Box 99, Astoria, Ore.

**VERA SASULITSH KUOLLUT.**

Viime vuosisadan loppupuolella tunnettu nihilisti Wera Sasulitsh on kuollut Moskovassa.

Wera Sasulitsh tuli tunnetuksi nuorena tyttönä ampuessaan omasta vapaasta tahdostaan v. 1878 Pietarin poliisipäällikköä, kenraali Trepowia, koska tämä oli vankilassa ruoskittanut nihilisteja. Trepowin tosin pelasti, mutta asiasta syntyneessä oikeudenkäynnissä, jossa Wera Sasulitsh esiintyi sankarillisesti tuli paljastetuksi poliisijärjestelmän kurjuus. Ja oikeudessa tapahtui uskomatonta: vala-

miehistö vapautti syytetyn. Sen jälkeen Wera Sasulitsh esiintyi yhtenä nihilistiliikkeen voimakkaampana jäsenenä usean vuosikymmenen aikana.

Orjuus

Kirj. Robert Ingersoll.
Suom. L. G.

Orjuuteen sisältyvät kaikki muut rikokset. Se on ihmisyksön, merirosvouden, varkauden, murhien ja tekopöyhyyden yhteistulos. Se rappeuttaa työn ja turmelee joutilaisuuden.

Että työ on kaiken kehityksen perus, sen aatteen kanssa kulkee se totuus, että työn tulee olla vapaan. Työläisen tulee olla vapaan ihmisen.

Viimeinkin haluaisin nähdä tämän maailman sellaisena, ettei miehen kuollessaan tarvitsisi tuntea jättävänsä vaimonsa ja lapsensa inhimillisen ahneuden, kateuden ja arnottomuuden uhriksi.

Siinä hallituksessa on jotain väärin, jonka alaisina ne, jotka tekevät enimmäkseen saavat vähemmän. Jossakin on vika silloin, kun rehellisyys esiintyy riekaleissa ja petturuus käykentelee komeassa vaipassa, kun ihmismisrakkaat ja sääliävät syövät murusia ja pahamaineiset istuvat pöydissä.

Työtä tekevien ihmisten pitäisi yhtyä ja suojella itseään laiskureita vastaan. Ihmiskuntaa voidaan jakaa kahteen luokkaan: työtä tekeviin ja laiskureihin. Ylläpitäjiin ja ylläpidettäviin, rehellisiin ja epärehellisiin, jotka elävät toisten maksamattomasta työstä, vaikkapa sitten istuisivatkin valtaistuimilla.

Me tarvitsemme vapaita ruumiita ja vapaita aivoja — vapaita työtä

ja vapaata ajatusta, sitomattomia käsiä ja kahleettomia aivoja. Vapaa työ tuottaa meille hyvinvointia. Vapaa ajatus hankkii meille totuuden.

Ennen ei tule olemaan yhtään sukupolvea yleviä ihmisiä, ennen kuin on ollut sukupolvi yleviä naisia, vapaita äitejä.

Kun naiset järkeilevät ja pikkulapset istuvat viisaustieteen polvilla, silloin on järjen voitto varjoisan pimeyden yli täydellinen.

Miesten ja naisten oikeudet pitäisi olla samanlaiset ja pyhät. Täydellisen kumppanuuden tulisi vallita avioliitossa. Jokaisen perheen tulisi olla tasavaltainen ja jokaisen lieden äären tulisi olla kansanvaltaisen.

Tosinumeroita nälkäpalkoista

Kautta kaikkien niitten vuosikymmenien, jolloin työtätekevää luokkaa on koetettu innolla kasvattaa tietoisiksi siitä sorrosta ja niistä sortokeinoista, joitten avulla laiskuriluokka imee työväenluokan elinvoimia, on selitetty ja jälleen selitetty, muun muassa sitä seikkaa, että naiset eivät joutu huonoille teille yksinomaan "pahojen halujensa" ja välinpitämättömyytensä takia, vaan että heitä useimmissa tapauksissa siihen pakottaa leipäkysymys, nainenkaan ei elä ilman ruumiillista ravintoa, ja kun ei sitä mitenkään voi saada rehellisellä työllä on ryhdyttävä sellaisiin keinoihin kun tarjolla on, vaikkapa eivät ne keinot olisi niin kunnialliseksi.

Nälkä se on joka ajaa niin monta tervettä ja puhdasmaista naista sekä ammatti- että niin kutsuttuun puoliammatti-ureuteen. Tähän todisteita ei tarvitse etsiä "agitattorien" puheista ja tutkielmista, ne löydetään riistajäluokan o-
astaan heittäytyä, sillä se ainakin veidäsi tuperin tuhkaan.

Jokaisen työläisnaisenkin tulisi tietää, että Venäjän vallankumouksen voitosta riippuu koko maailman työtätekevän luokan voittol Venäjän työväen valta on pelotuksena koko mailman kapitalistiluokalle. Jos Venäjän proletariaatti nykyisen ahdistuksen takia tielle tuupertuu ja porvariluokka saa jälleen jalansijaa tässä itäisessä kolkassa, niin pystyy riistajäluokaa lölyyttämään työläisten selkää vielä pitemmän aikaa, kuin se siinä tapauksessa voisi, jos Venäjän työläiset kykenevät pitämään riistajia kaikkialla ainakin pelossa ja vavistuksessa.

Tyytymättömyys tosin ilmenee kaikkialla yhä lisääntyvän työttömyyden takia se vain kiristyy, joten tuntuu nyt jo siltä, että kapitalismin elinikä ei voi enää olla pitkä. Vanhuuden heikkous sitä alkaa kiudata enemmän ja enemmän, joten sen on aika kaatua ja uudemman ja paremman järjestelmän tieltä pois joutua. Venäjän työläiset ovat tällä uudella järjestelmällä jo hetken aikaa kokeilleet ja ovat tulleet huomaamaan, että se on tepsivin lääke surkastuneessa yhteiskunnassa.

No niin. Jos missä toimitaan ilta- tai rahankeräystä Venäjän kansan avustamiseksi, olkoon jokaisen rehellinen työläinen mukana, antakoon apuaan siinä määrin kun voi. Vain työläiset toisiaan auttavat, kapitalistiluokka ei sitä tee ellei siinä ole jotakin muutakin kun avunanto kysymyksessä.

Porvarit harjoittavat tosin aina jonkunlaista "hyväntekeväisyyttä", istuvatpa loisloukan naiset ammatikseen ainakin jossakin armelaisuuskomiteassa, mutta siinä vain näytetään sitä "jalaa ja kaunistia" sydäntä, jonka he luulevat omistavansa. Todellisuudessa heillä on vain kiviä sydämen tilalla, jos toisaalta tulee. Armelaisuus ja velvollisuus ovat kaksi eri asiaa. Työläiset auttavat toisiaan luokkasolidarisuuden vuoksi, mutta kapitalistit etsivät niillä armonmuruillaan kunniaa itselleen. Keski-ajanakaan he ulkokuullisuudessaan ostivat kirkoilta sielun autuuden rahalla. Kirkko kun sen myönsi visillä summalla, mutta nykyään he tuhlavat likoja rahojaan muihin tarkoituksiin. Kansan pimityslaitoksiin — etujensa suojelemiseksi — niitä kaikkien enimmäkseen jakelevat. Ja sanomalehdistö, tuo kyvykkäin riistajien vakituinen palvelija, saa kannatuksensa riistajäluokalta. Ei ole siis kumma, jos se on kaiken aikaa Venäjän työväen valtaa mustanne ja halventanut. Palvelija tekee niinollen ainoastaan isäntänsä käskyn mukaan, siinä kaikki.

Työväen lehdet — vallankumouksellisten työläisten äänenkannattajat — puhuvat työväenluokan asian puolesta aina ja kaikkialla. Puhukaamme myös jokainen persoonallisessa keskustelussa ystäviemme työväenasiasta, innostakaamme toisiamme taistelussa.

Nyt puhumme tällä kertaa Venäjän kansan kärsimyksistä ja samalla niistä keinoista, miten heitä parhaiten voitaisi auttaa.

PAKINAA

Porvarillisen maailman mieltä mojitotta kovasti nyt Venäjän kansan uusi koettelu — nälänhätä. Tietysti he siitä tavallaan iloitsivat ja juttelivatpa he runsaiden ruokaiden pöytänsä ääressä, että totta totisesti se jumalakin on "paremman" kansan puolella. Ropesivatkin siellä suotta ne köyhät keltut siunaan näyttämään. Olihan koreasti pysyneet tsarin valan alaisina, "jumalan armosta" olevalle kuuliaisina. Tahi elleivät juuri tsarirakkaan enää olisi tyytyn toteille, kun hän tuppasi menemään jo hieman julkeaksi, mutta ainakin olivat olleet kuuliaisia Kerenskin käs-kyille. Vaikkapa ei palattaisi enää vanhoille jälillekään, niin kuitenkin huushollaisivat siellä Venäjän maassa hieman toiseen tapaan. Lenin kun on kerran niin viisas mies, että siltä ei saa millään tempulla typeryyttä esille, niin voisi hän ottaa sen hallitusvallan aivan omiin näppisiinsä. Mitä siinä niillä kommunisteilla selkän-
sä takana tekisi, pitäisi vain itse ohjat kireillä. Olisi herra porvari niinkuin muutkin, eikä puhuisi halistua sanaa niistä vanhoista Marxin Kallen tarinoista. Herrat porvarit eivät saa päähänään, miksi ei niin voisi olla?

Mutta Venäjällä on paljon muuta-kin viisaita, ei vain Lenin yksinään — vaikka Leninä tällä kertaa viisaimpana pidetään — ja yhdessä Leninin kanssa nauravat ne toiset viisaat maailman porvarien ja heidän kätyriensä jutuille. He käsittävät sen, että eihän kapitalistien mataloituneihin

aivoihin sovi suuret aatteet. Mikä heidän muuttaisi ihmisiksi, joilla kerran on mammona ainoa ajatus ja jonka he jumalakeen ovat noitaneet. Työväen kurjuuteen syösty joutok eivät sortajille mitään merkitse. Venäjän "kansaa" he nyt muka "sääliävät", mutta sen "säälin" takana voi piillä katalat tarkoitusperät.

Työväenluokan valtaa eivät kapitalistit millään ehdolla tunnustaisi — eihän tokil. Mutta maailman suuret sortettujen joukot ovat KOKO SIELULLAAN (jos niin voidaan sanoa) Venäjän työväen vallan puolesta, joskin joukossa löytyy harhaan johdettuja orjajoukkoja, jotka määkivät juuri samalla tavalla kuin itse kapitalistit, vaikka heidän raukkojen oma selkä on aina kapitalismin rautakoron jälkeä täynnä. Vallankumoukselliset työläisjoukot ovat ainoat todelliset Venäjän työväenvallan puoltajat, nimittäin ne työläiset, joiden silmät ovat auneet näkemään, että vain työväenluokan voima kykenee poistamaan riiston ja sen seuraukset, kurjuuden ja hädän, joiden kahleissa ihmiskunta nyt kituu ja uupuu.

Nämä Venäjän vallankumouksen puolesta puhujat — tietoiset työläiset — luottavat vieläkin Venäjän köyhälistön voittoon, vielä nytkin, näiden pinatessa, sillä tämä kansa on kärsinyt tyrannien hallitessa, mikä ei se voi nyt kärsiä oman luokkansa herruuden alaisena. Kun he ovat seitsemänkin vuotta sodan jaloissa rohkeina astelleet, niin ovat he yhtä uljaita tämän uuden onnettomuuden kohdatessa. Sanoopa vanha lauseparsi näin: Voimakas tahto vie miehen läpi vaikka harmaan kiven. Niin uskovat rohkeat luokkataistelijat.

Mutta "uskovaisiksi" eivät he aino-